

Міністерство освіти і науки України  
Рівненський державний гуманітарний університет



## **МАТЕРІАЛИ**

***XII Міжнародної науково-  
практичної конференції здобувачів  
вищої освіти і молодих науковців***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО  
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

15 травня 2019 року  
м. Рівне

ББК 72                                    **НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА**  
 УДК 001+37+316.3    **МОЛОДИХ: Матеріали XII Міжнародної науково–**  
 Н-34                                    **практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих**  
    **науковців. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2019.- 351 с.**

*Програмний комітет:*

**Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ–  
голова оргкомітету;

**Дейнега Олександр Вікторович** – кандидат економічних наук, професор, проректор з  
наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

**Тимошук Олександр Станіславович** – кандидат педагогічних наук, доцент – заступник  
голови оргкомітету;

**Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;

**Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;

**Немеш Олена Миколаївна** – доктор психологічних наук, професор;

**Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;

**Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;

**Войтович Ігор Станіславович** – доктор педагогічних наук, професор;

**Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент;

**Кирильчук Олександр Миколайович** – кандидат філологічних наук, доцент;

**Трофімчук Володимир Миколайович** – кандидат педагогічних наук, доцент;

**Назарук Марія Володимирівна** – кандидат технічних наук, старший викладач;

**Поліщук Ольга Павлівна** – здобувач ступеня PhD;

**Биков Олександр Володимирович** – здобувач вищої освіти V курсу історико-соціологічного  
факультету;

**Зайченко Сергій Вікторович** – здобувач вищої освіти V курсу фізико-технологічного  
факультету.

**Важлива інформація:** відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №4 від 25.04.2019р.)

мистецтва, який репрезентує давню українську культуру, як окремий тип культури, що базувався на народній творчості» [7, с. 116]. Це вписування традиційного вбрання у окремий тип культури дозволяє вченим глибше зрозуміти глибинну сутність культуротворення на усіх етапах історії. Серед досліджень попередніх десятиліть також звертає на себе увагу праця О. Ю. Косміної «Традиційне вбрання українців» [3-4], в якій автор на основі колекцій із 22 музеїв України аналізує елементи народної одягу, її декорування та етнорегіональну колористику. Демонстрація музейних колекцій народного одягу, зокрема, у виданні «Народний одяг Західних областей України» [5], підтверджує унікальну різноманітність етнокультури України. *Метою* нашої розвідки є спроба осмислення ролі народного одягу у системі цінностей української культури і виявлення зв'язку у розвитку історії культури та традиційного вбрання українців.

Найдавніші риси в народному вбранні зберігаються на тих територіях, де були ранні праслов'янські поселення сіверян, древлян, полян та інших племен, на базі яких сформувались перші давньоруські князівства. Це землі Подніпров'я (Сіверщина, Київщина, Переяславщина), Подністров'я (Покуття, Буковина), Полісся, а також Галицько-Волинські землі. З часом на історичних етапах розвитку українських земель сформувалися локальні характеристики та центри української культури. Починаючи з киево-руської і особливо козацької доби відбувається диференціація одягу різних соціальних верств населення - козацтва, міщанства, духовенства, селянства тощо. Стильові риси західноєвропейських художніх течій, які панували в той час - ренесансу, а з часом і бароко, - просочуються у художню культуру України, набуваючи локальної інтерпретації і у вбранні.

Зберігаючи давні місцеві традиції і перебуваючи у постійному процесі розвитку, народний традиційний одяг українців поглинав у себе надбання більш пізніх епох. У дослідженнях науковців ми можемо простежити надбання культурних цінностей різних епох на прикладі високохудожніх комплексів українського вбрання кінця XIX – початку XX ст. Наголосимо, що зовнішня досконалість і практичність народного вбрання досягалась за допомогою використання різноманітних матеріалів, виготовлених у домашніх умовах, завдяки простоті і відпрацюванню конструкцій та форм, багатству видів, техніці виготовлення, композиціям нашивних і традиційних прикрас то оздоблень, гармонійності конструктивних, технологічних і художніх прийомів та пов'язувалась із художніми особливостями того чи іншого стилю. Ось чому на усіх етапах свого існування вбрання презентує прагнення людини до прекрасного, гармонійного, що виокремлює його як складову частину народної культури.

Підсумовуючи, варто підкреслити, що одяг - продукт творчості певного народу, невід'ємна складова його матеріальної та духовної культури, а також одна із важливих умов життєдіяльності людини. Вбрання народу віддзеркалює конкретно-історичні умови його розвитку та уособлює характерні риси тої чи іншої культурно-історичної доби. Національні особливості культури українського етносу найдовше зберігаються саме в народній культурі і безумовно в традиційному одязі. Конкретні його елементи - колористика, характер орнаментики, окремі компоненти вбрання, увібрали у себе сліди впливу найдавніших цивілізацій та пізніших епох, що формувались на теренах України. У культурному комунікаційному просторі традиційний одяг українців має свої локальні особливості, саме така етнорегіональна мозаїка виступає цінністю, яка єднає український народ у духовній ойкумені.

#### Список використаних джерел

1. Васіна З. О. Український літопис вбрання. У 2 томах. Том 1. Київ : Мистецтво, 2003. 448 с.
2. Васіна З. О. Український літопис вбрання. У 2 томах. Том 2. Київ : Мистецтво, 2006. 407 с.
3. Косміна О. Ю. Традиційне вбрання українців. Том 1. Лісостеп. Степ. Київ : Балтія-Друк, 2008. 160 с.
4. Косміна О. Ю. Традиційне вбрання українців. Том 2. Полісся. Карпати. Київ : Балтія-Друк, 2011, 160 с.
5. Кульчицька О. Народний одяг Західних областей України : із збірки Національного музею у Львові імені Андрея Шептицького. Альбом-каталог. Львів : ПП «Видавництво «Апріорі», 2018. 315 с.
6. Стельмащук Г. Г. Давнє вбрання на Волині. Луцьк : Волинська обласна друкарня, 2006. 280 с.
7. Білан М. С., Стельмащук Г. Український стрій. Львів : Видавництво «Апріорі», 2013. 328 с.

### ХУДОЖНЬО-СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОГО АВАНГАРДУ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРИ XX СТОЛІТТЯ

*Целінська Ганна Сергіївна, здобувач вищої освіти*

*Костюк Лариса Кіндратівна, кандидат історичних наук, доцент*

*Рівненський державний гуманітарний університет*

Розвиток української культури кінця XIX - початку XX століття був складним і мав риси, котрі притаманні епосі національно-культурного відродження. В духовному житті українського народу спостерігається посилений інтерес до свого історичного минулого, традицій, народного мистецтва і фольклору. У такій атмосфері зростають нові тенденції в розвитку образотворчого мистецтва, яке було яскравим виразником національної культури. Позитивним фактором для розвитку авангардного мистецтва в Україні стало те, що в силу географічного чинника її територія служила перехідною локацією між Сходом і Заходом. Мистецькі впливи приходили з різних сторін і органічно поєднувалися на території України, створюючи багатомовну систему візуальних форм. Позбавлені можливостей в результаті історичних обставин та географічного розташування, і приречені на маргінальне існування, митці України опинилися в досить вигідній ситуації, де могли використовувати візуальні моделі з обидвох частин світу. Такі обставини значним чином і визначали художньо-стильові новачі українського авангарду та відповідали історичному моменту вітчизняного культуротворення. У сучасних умовах, як і майже 100 років тому, українські митці знову ж опинилися перед вибором: творити власне свій художній світ з опертям на багатовікові мистецькі традиції України чи запозичувати чужі засади. З погляду на це тема художньо-стильових новачій творців українського авангарду у контексті культури XX століття є важливою і актуальною в культурологічному знанні. Тому *метою* нашого дослідження є виявлення тих тенденцій, які вивели творчість художників українського авангарду на рівень світової культури, як прояв особливостей національного варіанту мистецтва.

Зазначимо, що проблема розвитку українського авангарду є предметом зацікавленості багатьох дослідників – культурологів, мистецтвознавців, істориків та ін. Зважаючи на зростання інтересу до замовчуваних сторінок вітчизняної культури, українськими вченими на початку ХХІ ст. здійснено низку нових ґрунтовних досліджень у галузі систематизації творів художників-авангардистів та їх опису, розкритті проблематики авангардного малярства в історико-культурному контексті. Значний арсенал вчених, а саме Д. Горбачова [2], В. Сусак [6], Ж.-К. Маркузе [4], Є. Демянка [3] та ін. [1; 5], спрямовують свої зусилля на об'єктивне осягнення цього унікального явища в історії культури, вписують авангардне малярство в український художній простір. Проте низка питань щодо вираження національної стилістики в ідейно-естетичних напрямках авангарду, про діалектику пошуків творців українського авангарду між національною спрямованістю і «рухом до Європи», про зв'язки українського і світового авангарду та інші проблеми залишаються відкритими. Розробка цих та інших питань українського авангарду дасть можливість поглибити націоцентричну концепцію української художньої культури на найближчу перспективу.

Варто нагадати, що з початком ХХ століття формується когорта українських художників, котрі презентували нові авангардні віяння, що охопили увесь художній процес Європи. Український авангард, маючи багато спільних рис із західноєвропейським малярством (домінування безпредметності, специфічної знакової системи, звернення до першоформ тощо), відрізняється особливою своєрідністю, яка сформувалася ще в попередні культурно-історичні періоди. Варто назвати серед цих відмінностей насичений декоративізм, емоційну забарвленість, колористичну пристрасність, ритмічну цілісність, мелодійність і пластичність українського авангарду.

Зауважимо, що хронологічно перші авангардні практики проявилися в Західній Європі, а потім уже в Україні.

Першим напрямом авангарду в Україні був фовізм. У фовістичній манері писали свої роботи художники Софія Левицька, Василь Кандинський, Сося Делоне, Натан Альтман, Володимир Баранов, Олександра Екстер, Анатолій Мінчін та багато інших. Основною особливістю в творчості цього мистецького напрямку була нестримна тяга до загостреного відчуття кольору. Важко вловити в малярстві фовістів певну систему в зіставленні кольорів в їхніх полотнах. Все вирішувало відчуття митця, його внутрішнє горіння і в жодному разі не правила живопису, які існували і котрих дотримувалися попередні покоління художників. Своєрідністю малярства більшості українських митців було поєднання фовістично-експресіоністичної манери з традиціями народного українського декоративізму.

Експресіонізм був не тільки другим напрямом, що започаткував авангардне мистецтво ХХ століття, але існував одночасно із фовізмом. Перші спалахи цієї стилістики найповніше проявились в Німеччині з 1905 року, хоча початки її формування проходили набагато швидше. Ідейна платформа експресіонізму зводилась до глибинного відображення жакливої дійсності світу з усіма його суперечностями і бідами. На практиці експресіоністи використовували поєднання широких площин, емоційно наповнених довільними «кольорами болю», при цілеспрямованій деформації зображених об'єктів. Серед українських митців у експресіоністичній манері працювали Давид Бурлюк, Василь Кандинський, Володимир Іздебський, Олександр Богомазов, Володимир Чекригін, Олекса Новаківський, Михайло Бойчук, Михайло Бурачек та багато інших. Експресіоністична естетика в українському мистецтві широко поширилася в 1906-1910-х роках в роботах неопримітивістського характеру. Ця лінія поєднання примітиву з експресіонізмом була характерна для багатьох українських художників-авангардистів цієї доби.

Відмітимо, ще одним з важливих мистецьких напрямів авангарду в Україні був неопримітивізм, який по своїй глибинній сутності базувався на традиційному народному українському мистецтві та давній іконі. Неопримітивізм характеризує твори художньої культури, які знаходяться, умовно кажучи, на стику між народним мистецтвом та професійним. Відповідно, що і примітив, як течія професійного мистецтва, народився як синтез народного примітиву та різних авангардних напрямів (фовізм, експресіонізм, кубізм). Знаменно, що ідеї неопримітивізму в Україні були підтримані з Франції, де знайшли найсприятливіший ґрунт і підтримку професіоналів авангардистів. Практично усі художники авангардисти в Україні в 1908-1918 роках пройшли через захоплення примітивним малярством: Давид і Володимир Бурдюки, Олександр Шевченко, Сося Делоне, Михайло Ларіонов, Олександра Екстер, Наталія Давидова, Софія Левицька, Ніна Генке-Меллер, Анатолій Петрицький та ін.

У рамках примітивізму та візантизму сформувався ще один важливий напрям українського авангарду - неовізантизм, який вперше заявив про себе в Парижі в 10-х роках ХХ століття. Найбільше митців, творячи свої авангардні роботи, користувались підказками з релігійного мистецтва та візантійської традиції, яка знайшла своєрідне вираження на землях України ще в середньовічній культурі і була орієнтиром для багатьох художників. До цього кола належали митці усіх географічних центрів українського авангарду, а саме Олександр Грищенко, Казимир Малевич, Давид Бурлюк, Євген Сагайдачний, Софія Нелепинська, Михайло Бойчук, Микола Касперович, Йосип Пеленський, Василь Коцкий та багато інших. Але найважливіша місія у появі та розвитку неовізантизму все ж таки належить Михайлу Бойчуку. Головними ознаками творчої спадщини художника вважають не лише викінчену форму, а й колір, який виступає у роботах ще й як символ, що також наближує їх до іконопису. Монументальними є не лише фрескові роботи, а й станкові. Не зважаючи на камерні розміри картини М. Бойчука характеризуються величчю, силою, масштабністю. Таке враження від станкових творів складається, мабуть, ще й і тому, що написані вони згідно традицій монументального мистецтва, яке так захопило художника ще з юності, під час подорожі до Італії, де він мав можливість познайомитися з оригіналами робіт титанів епохи Відродження.

Казимир Малевич увійшов в історію українського авангардного малярства як основоположник супрематизму. Супрематизм за великим рахунком мав безпосереднє відношення до яскравого колористичного декоративізму та простоти народного українського мистецтва. Причому ці свої творчі зв'язки супрематисти не тільки не приховували, але і всесторонньо пропагували. Недаремно лідер супрематизму К. Малевич одну з своїх програмних робіт «Червоний квадрат» (1915 р.) назвав - «Живописний реалізм селянки в 2 вимірах». Творчість Казимира Малевича нині є знаковою не лише в українській культурі, а й у світовому художньому процесі.

Серед плеяди художників-авангардистів окреме місце належить «амазонці авангарду» Олександрі Олександрівні Екстер, яка принесла світову славу Україні. Народившись у Білостоці, проживши частину життя в Києві, померла в Парижі. Її ім'я вписане в історію авангардного мистецтва. Вона пропустила кризь зорове, сердечне сприйняття практично усі напрями авангардного мистецтва. Освіту в Київському художньому училищі вона поєднала із навчанням в столиці мистецтва – Парижі, де спілкувалася із Г. Аполлінером, П. Пікассо, Ф. Леже та іншими авангардистами. Паризьке середовище позитивним чином вплинуло на становлення творчої натури Олександри Екстер. Але художниця пішла далі і виробила свій стиль у мистецтві. Саме український (екстерівський) варіант кубофутуризму став знаком її зрілого стилю і причиною заслуженої слави. Вона стала взірцем аристократизму натури, стриманості, заглибленості в живопис. Олександра Екстер, впроваджуючи стилістику нового мистецтва в моду та побутовий дизайн (ескізи суконь, хусток, скатертин), заклала засади art-deco. Знаковою подією її життя стала педагогічна робота у 1918 р. в художній Студію у Києві, яку О. Екстер створила у безвиході і в якій навчалася молода когорта українських авангардистів. Сценографія та оформлення робіт для Камерного театру О. Таїрова і молодого кіно у 20-х роках в Москві були також етапними у становленні авангардної натури О. Екстер. У 1930-х працювала у напрямку *Les Livres Manuscrits* - створенні унікальних, виконаних від руки, книг, кожна сторінка яких має авторський автограф, викладає у школі Леже, працює на кіностудіях Франції та Німеччини. Своє розуміння високої місії художника вона стверджувала виставками у багатьох містах на батьківщині та поза її межами. Новації на педагогічній ниві Олександра Екстер базувала на синтезі національної стилістики українського мистецтва та досягненнях паризької школи живопису. Художниця *прагнула у своїй педагогічній діяльності виховувати у сучасному художнику безпосередній підхід до національного стилю, зберігати, підтримувати у його живописі «український характер».* Разом з тим, вона підводила своїх учнів до розуміння новацій французьких живописців: глибини побудови і розвитку композиції та її енергії, а також відчуття природного простору, що рухається, обертається, вібрує. Заслуговує на увагу її система аналізу композиційних структур, площинних кольорових композицій, конструкцій кольорових планів, руйнування площинних систем та зародження нової просторової структури. Олександра Екстер є винахідником і автором особливого прийому застосування світла на театральній сцені для підсилення художнього образу.

Підсумовуючи наголосимо, що ХХ століття - це цілісна художня доба, якій властиві напружене прагнення до гуманітаризації людського буття і творчості, глибокий інтерес до особистості. Вся історія мистецтва ХХ століття - це розповідь про болісні пошуки нової точки опори, яка презентувала нові ідеї та почуття. В культурі ХХ сторіччя художня система авангарду займає визначальне і провідне місце. Структура авангардного художнього мислення набуває глобального, масштабного характеру, що, в свою чергу, веде до формування нової естетичної реальності: навчившись сприймати і розуміти авангардне мистецтво, людина тим самим набуває і нових, відповідних типів сучасної культури світоглядних уявлень та переконань. Авангард поставив перед людиною актуальні проблеми і, замислюючись над ними, змушував замислюватися зовсім не про «художнє», а про всю дійсність, в її різних духовних і соціальних перспективах та таємницях. Основна домінанта в новаційній лінії розвитку мистецтва полягає у збереженні української традиції в малярстві, котра формувало власне національне обличчя провідників українського авангарду, навіть тоді, коли вони творили в Європі чи США. Маючи риси європейського авангарду, український вирізнявся ліричністю, емоційністю, поетичністю, м'якістю і декоративністю, бо був тісно пов'язаний із народною творчістю. Підкреслимо, що авангардне мистецтво – це шлях пізнання, але воно не дає готових рецептів, не повчає, скоріше лише настроює, закликає бути готовим до змін. Ця авангардна тенденція зберігається в українській художній культурі і в ХХІ столітті.

#### Список використаних джерел

1. Білокін С. Михайло Бойчук та його школа. Київ : Мистецтво, 2017.
2. Горбачов Д. Авангард. Українські художники першої третини ХХ століття. Київ : Мистецтво, 2017.
3. Деменок Е. Новое о Бурлюках / Е. Деменок. – Дрогобич : Коло, 2013.
4. Маркаде Ж-К. Малевич. Київ : Родовід, 2013.
5. Мудрак М., Руденко Т. Інсценізація українського авангарду. Київ : Родовід, 2015.
6. Сусак В. Українські мистці Парижа 1900-1939. Київ : Родовід, 2012.

#### ГРА ЯК ФЕНОМЕН КУЛЬТУРИ: ДО ІСТОРІОГРАФІЇ ПИТАННЯ

*Шкарадюк Ольга, здобувач вищої освіти*

*Кучина Н.І., кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент кафедри культурології та музеєзнавства Рівненський державний гуманітарний університет*

Вітчизняній закордонні науковці не раз зверталася до вивчення феномена гри, однак гра як і раніше таїть у собі загадки, залишається якоюсь непізнаною людською таємницею, осягти яку намагалися й намагаються багато дослідників. Гра приваблює особливо пильну увагу до себе на етапах реформування суспільства, в процесі випробування його на міцність, ніби з'ясовує ступінь вкорінення культурних цінностей і норм у свідомості етносу. Сучасна людина виявилася розгубленою, дезорієнтованою у соціокультурному просторі, зазнає серйозних труднощів в процесі розбудови своєї власної соціальної біографії, у виборі надійних життєвих орієнтирів які дозволяють їй зберегти свою етнокультурну приналежність, свою етнічну ідентичність.

Дослідження феномена гри в єдності її соціокультурного й педагогічного аспектів набуває сьогодні особливу актуальність з ряду причин. По-перше, у філософії розроблена стрижнева концепція гри, що виходить на

**ЗМІСТ**  
**Молодий педагог**

Андрощук І.В., Тимошук О.С., Шевчук О.А. СУЧАСНИЙ СТАН ВИВЧЕННЯ ПОЖЕЖНОЇ БІЗПЕКИ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	ВИЩОЇ 4
Баланович Т. В., Галатюк Ю. М. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ.....	5
Бачинська Л. П., Колупаєва Т. Є. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ НУШ.....	7
Береза О. Р., Войтович І. С. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ ТА ДИЗАЙНУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ.....	8
Бідюк А. С., Галатюк М. Ю, Проектування маркетингового плану діяльності навчального закладу: теоретичний аспект.....	9
Богданець І. О., Павелків О. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ЗАДАЧІ МЕТОДОМ КООРДИНАТ.....	10
Божук М. Р., Степанова О.І. ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	12
Боровець Г.В., Войтович І. С. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ ДО ОЛІМПІДИ З ІКТ В СЕРЕДОВИЩІ ТАБЛИЧНОГО РЕДАКТОРА.....	14
Бортник Л. В., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ КООПЕРАТИВНОГО НАВЧАННЯ.....	15
Бублей Л. М., Сойчук Р. Л. СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТЬ «КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ» ТА «РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ».....	17
Бурчак К. І., Руденко В. М. ФОРМУВАННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ.....	18
Ваколюк А. М. СУЧАСНІ НАПРЯМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	19
Ващенко Л. В., Боровець О.В. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПОЗАУРОЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	20
Вишомірський Д. І., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВОГО НАВЧАННЯ.....	22
Власюк П. В., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНО-ТРУДОВИХ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ОСВІТНІХ КВЕСТІВ.....	24
Власюк Т. Г., Грицай Н.Б. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ.....	26
Волкова Я.С., Лупаренко С.Є. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ДИТЯЧИХ МАЛЮНКІВ.....	28
Габрук К. М., Козлюк О.А. ГОСПОДАРСЬКО-ПОБУТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ СЕНСОРНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	30
Гаврилюк О. О., Горопаха Н. М. НАСТУПНІСТЬ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ЗАСОБАМИ ПРИРОДИ.....	31
Галатюк Т.Ю. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗНАННЯ У КОНТЕКСТІ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	33
Генсіцька-Антонюк Н. О., Антонюк М. С. ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАСОБУ GRAN1 ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ.....	35
Гілянчук В. В., Шадюк О. І. ПОНЯТТЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ, ЗАСОБИ ЇЇ ОПТИМІЗАЦІЇ НА ЗАНЯТТІ.....	37
Голошук В. П. Баліка Л. М. ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	38

Гордійчук А. С., Руденко Н.М. ЗМІСТ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННСВОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ З РАННІМ ДИТЯЧИМ АУТИЗМОМ.....	39
Гречун І. П., Маліновська Н.В. РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	41
Гриневиц О. О., Гринькова Н. М. ГРОМАДЯНСЬКА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	43
Давидюк Т. В., Козлюк О. А. ІГРИ-ГОЛОВОЛОМКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ УМІНЬ І НАВИЧОК РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	44
Давидюк І. А. Степанова О.І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	46
Данчук О.І., Павлюк Т.О. ДІАГНОСТИКА ТА РОЗВИТОК ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ГІПЕРАКТИВНИХ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ.....	48
Димарчук Л. В., Горопаха Н.М. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	50
Дідушок В. О., Бісовецька Л.А. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ СЛУЖБОВИХ ЧАСТИН МОВИ.....	52
Дутчак Т. І., Руденко Н. М. ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У РОБОТІ З ДІТЬМИ У СФЕРІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ.....	54
Жигадло Л. М., Стельмашук Ж. Г. ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ.....	55
Жинський М. А., Стельмашук Ж. Г. ТАБІР ЯК ФОРМА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ У «ПЛАСТІ».....	56
Зінькова О. П. Чередняк Ю. М. НЕУСПІШНІСТЬ УЧНІВ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	57
Заєць А. С., Галатюк Ю.М. РЕАЛІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ В ОРГАНІЗАЦІЇ ФРОНТАЛЬНИХ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ.....	58
Зайченко С. В., Фещук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ВІРТУАЛЬНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ МОДУЛЯ «КОМП'ЮТЕРНЕ ПРОЕКТУВАННЯ».....	60
Івашко А. М. К. Д. УШИНСЬКИЙ ПРО ПІДГОТОВКУ ВЧИТЕЛЯ.....	61
Ігнатюк Т. В., Маліновська Н.В. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПИСЬМА У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	63
Кардаш Н. О., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ-ЛОГОПАТІВ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
Кисорець О. О., Фещук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНИХ ВМІНЬ В УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ ПРИ ВИВЧЕННІ НАВЧАЛЬНОГО МОДУЛЯ «КРЕСЛЕННЯ» ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ.....	66
Кіндрат П. В. Адаптація системи вищої освіти до розвитку потреб в ІТ-сфері.....	68
Ковальова Т. Ю., Глінчук Ю. О. ВПЛИВ КОМП'ЮТЕРА НА ЗДОРОВ'Я ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ.....	69
Кавальчук О. В., Гудовсек О. А. ДЕФІНІЦІЯ ПОНЯТТЯ «ПОЧАТКОВА ШКОЛА СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ».....	71
Ковальчук І. В., Сілков В. В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	72
Козік О. Я. ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТТЯ «МЕТОД НАВЧАННЯ» У ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	74
Козік Т. І., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ОПИСОВОГО ТИПУ.....	76
Корень В. С., Сингаївський Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ЕСТЕТИЧНОГО СМАКУ В УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДІВ ПРОЕКТУВАННЯ.....	78
Корнійчук І. С., Козлюк О.А. ВИХОВАННЯ ПОЧУТТЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ДОШКІЛЬНИКІВ У СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛІНСЬКОГО.....	79
Коханевич А. В., Косарева Г. М. ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННСВОГО СПІЛКУВАННЯ ХВОРИХ ІЗ ДИНАМІЧНОЮ ФОРМОЮ АФАЗІЇ.....	80
Кошлата М. А., Косарева О.І. СТАТЄВЕ ВИХОВАННЯ ЯК ФАКТОР НАБУТТЯ СТАТЄВЕ-РОЛЬОВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	82
Крот І. А., Козлюк О. А. ЄДНІСТЬ ЗУСИЛЬ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА СІМ'Ї У ВАЛЕОЛОГІЧНОМУ ВИХОВАННІ.....	84

Лаврушина Н. М., Лупаренко С. Є. ОХОРОНА МАТЕРИНСТВА І ДИТИНСТВА ЯК ОДИН З НАПРЯМІВ ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДСЬКИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ (1920-1930-ті рр.).....	85
Левчук О. О., Грицай Н.Б. Формування здоров'язбережувальної компетентності учнів на уроках біології.....	87
Левчук І. О., Козлюк О. А. РОЗВИТОК ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У СПІЛКУВАННІ З ВИХОВАТЕЛЕМ.....	88
Легка І. П., Пуйова В. В. СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	89
Лопачук Т. А., Козлюк О. А. МУЗИЧНІ ЗАНЯТТЯ ЯК ЗАСІБ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	91
Лук'яничук О. П., Янцур Л. А. ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКОРИСТАННЯ МИСТЕЦТВА ЖИВОПИСУ В НАВЧАННІ МАЛЮВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	92
Волкова Я. С., Лупаренко С. Є. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ДИТЯЧИХ МАЛЮНКІВ.....	94
Маларчук Р. В., Грицай Н. Б. ОРГАНІЗАЦІЯ ГРУПОВОЇ РОБОТИ УЧНІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В 6 КЛАСІ.....	96
Мариніна І. В., Яковишина Т. В. МЕТОДИ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	97
Мартинюк В. П., Фещук Ю.В. ТВОРЧІ ЗДІБНОСТІ УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ ТА ЇХ РОЗВИТОК НА ЗАНЯТТЯХ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» (МОДУЛЬ «КРЕСЛЕННЯ») З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ.....	99
Матвійчук І. В., Бісовецька Л.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ УКРАЇНСЬКОГО МОВЛЕННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	101
Меліхова В. С., Стельмашук Ж. Г. ТРЕНІНГ ЯК ФОРМА ВИХОВНОЇ РОБОТИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	103
Мельничук І. І., Гудовсек О. А. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ГУМАНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ЛІТЕРАТУРИ.....	104
Миколаюк М. М., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ МОНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	106
Михальчук Ю. П., Грицай Н.Б. Розвиток творчих здібностей школярів НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ у 8 класі.....	107
Kateryna Molchanets, Iryna Perishko. USING TESTS AS A FORM OF READING CONTROL.....	108
Нагорна Д. В., Стельмашук Ж. Г. ПСИХОЛОГІЧНИЙ СЕМІНАР У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	109
Негода А. В., Колупаєва Т. Є. ПРОВІДНІ ПЕДАГОГІЧНІ ІДЕЇ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	110
Онищук С. В., Грицай Н.Б. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ У 8 КЛАСІ.....	111
Онищук В., Сингаївський Д.В. ВМІННЯ ОРГАНІЗОВУВАТИ БЕЗПЕЧНЕ ЖИТТЄВЕ СЕРЕДОВИЩЕ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЙОГО РОЗВИТОК НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ.....	112
Островська Г. Г., Пустовіт Г. П. ТУРИСТСЬКО-КРАСЗНАВЧИЙ НАПРЯМ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	114
Павлюк І. В., Пустовіт Г. П. МЕТОДИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ З ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ З УЧНЯМИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	115
Панасюк К. А., Степанова О. І. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ТВОРЧОГО РОЗПОВІДАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	116
Папковская Е. Л., Рублевская Е.А. ОБУЧЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА АППЛИКАЦИИ СОЛОМКОЙ.....	118
Парфенюк І. Ю., Маліновська Н.В. ФОРМУВАННЯ ОЦІННО-ЕТИЧНИХ СУДЖЕНЬ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ.....	119
Пасічник Ю. В., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ УМІНЬ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У КОНТЕКСТІ ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ.....	121
Пастушок А. В., Грицай Н.Б. Кімнатні рослини як засіб навчання біології в 6 класі.....	123
Петрик М. А., Гринькова Н. М. ПРИРОДА ЯК ЗАСІБ РОЗУМОВОГО ВИХОВАННЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	124
Петришина Н. В., Козлюк О. І, ДИДАКТИЧНІ ІГРИ З LEGO ЯК ЗАСІБ РОЗУМОВОГО ВИХОВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	126



Пастух К. О., Шадюк О. І. РОЛЬ ІГОР У ПІДГОТОВЦІ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ.....	128
Поліщук І. В., Петренко О. Б. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНА СПАДЩИНА Т. Д. ДЕМ'ЯНЮК.....	129
Поліщук О. П. Павелків Р. В. Роль і значення позакласної роботи в загальній системі навчання та виховання молодших школярів.....	131
Прозапас І. Р., Шадюк О. ЗНАЧЕННЯ ТЕАТРУ В НАВЧАННІ І ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	132
Романчук Л. Ю., Гринькова Н. М. ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ЯК СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ВИХОВАНOSTІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	134
Романюк О. П., Глінчук Ю.О. КОМП'ЮТЕРНА ЗАЛЕЖНІСТЬ.....	136
Романюк Ю. А., Дичківська І.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОБОТ З ДІТЬМИ РАНЬОГО ВІКУ.....	137
Савич Л. В., Бісовецька Л.А. ТВОРЧІ ПЕРЕКАЗИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	138
Савостьянова В. М., Козлюк О. А. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ УЯВЛЕНЬ ПРО ПРОФЕСІЇ ДОРΟΣЛИХ.....	140
Салука Н. М., Грицай Н.Б. Активізація пізнавальної діяльності учнів 9 класу на уроках біології засобами комп'ютерних технологій.....	141
Сомчинська К.П., Колупаєва Т.Є. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ ю.....	142
Срібнюк А. В., Сойчук Р.Л. ХАРАКТЕРИСТИКА ВІКОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	144
Стачинська О. В., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ СПІЛКУВАННЯ.....	145
Сюрвасева К.С., Горопаха Н. М. РОЗВИТОК ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ЯК ОСНОВА МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	147
Твердохліб Р. В., Янцур М. С. ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЇЇ РОЗВИТОК У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	149
Савич Л. В., Бісовецька Л.А. ТВОРЧІ ПЕРЕКАЗИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	151
Oleksandr Tymoschuk, Yuliia Lea. PROBLEMS OF PROFESSIONAL AND PRACTICAL TRAINING OF FUTURE ENGINEERS-EDUCATORS.....	153
Ткачук І.В., Колупаєва Т.Є. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ПЕРЕВАГИ ТА ПРОБЛЕМИ.....	154
Черняк Л. Л., Маліновська Н.В. РОЗВИТОК ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНОЇ КАРТИНИ.....	155
Чорна О. Ю., Сойчук Р. Л. НАЦІОНАЛЬНІ ЦІННОСТІ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ТА НАЦІЇ.....	157
Shabat M., Perishko I., ASSESSMENT, EVALUATION AND FEEDBACK IN ELEMENTARY SCHOOLS.....	158
Шандрук І. І., Пустовіт Г. П. ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	159
Шапірко В. В., Шадюк О. І. ПРОБЛЕМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАСТУПНОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ПОЧАТКОВОЇ ЛАНОК ОСВІТИ.....	160
Швець І. М., Сойчук Р. Л. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ.....	162
Шулевська Н. В., Грицай Н.Б. Активізація пізнавальної діяльності учнів 9 класу на уроках біології засобами комп'ютерних технологій.....	163
Яворська А. В., Колупаєва Т.Є. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ В ДАНІЇ.....	164
Якимчук А. Я., Колупаєва Т.Є. НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: ІНТЕГРАЦІЙНИЙ ПІДХІД У ПОЧАТКОВІЙ ЗАГАЛЬНІЙ ОСВІТІ.....	165
Якобчук А. В., Янцур М. С. ЕКОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЇЇ РОЗВИТОК У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	168
Ялс А. В., Глінчук Ю. О., ШКІДЛИВИЙ ВПЛИВ НА ОПОРНО-РУХОВИЙ АПАРАТ ПРИ РОБОТІ З ПЕРСОНАЛЬНИМ КОМП'ЮТЕРОМ.....	170
Ярошук Я. С., Колупаєва Т. Є. СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТНІХ СИСТЕМ ФІНЛЯНДІЇ ТА УКРАЇНИ.....	171

Ячменник Р.О., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	172
Євтушок Б. А., Петренко О. Б. ЗАСТОСУВАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ ЯК ЗАСОБУ ПСИХОДІАГНОСТИКИ ТА ПСИХОКОРЕКЦІЇ ПРИ РОБОТІ ЗІ СТРАХАМИ У ДІТЕЙ.....	173
Магучно Є. В., Боречук І. О. Психологія зображення в системі самопрезентації особистості.....	174
Микитюк В.М., Шевчук О.А.ВИКОРИСТАННЯ СТУДЕНТАМИ ВНЗ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ПОКРАЩЕННЯ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ.....	176
Шовкова О.Д., Пасічник І.Д. ОСОБЛИВОСТІ ІЛЮЗІЇ МИСЛЕННЯ У КОГНІТИВНІЙ ПСИХОЛОГІЇ.....	179
Антонюк О., Рудь О. ВИДОВИЙ СКЛАД ПРЕДСТАВНИКІВ РОДИНИ КОРОПОВІ РІЧКИ ГОРИНЬ ТА ЇХ ЗАХВОРЮВАНІСТЬ НА МОНОГЕНОЇДОЗИ.....	181
Біль О. І., Присяжнюк І. М. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ВИМИРАННЯ ОРГАНІЗМІВ У ПОПУЛЯЦІЯХ.....	183
Денисюк Н. В. РІНОРНУТА У СКВЕРАХ М. РІВНЕ.....	184
Довгун І. В., Демчик С. П. ДЕЯКІ ЗАСТОСУВАННЯ ЧИСЛОВИХ І ФУНКЦІОНАЛЬНИХ РЯДІВ.....	186
Зубкович І. В., Лико С.М., ГЕОЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА СТАНУ ВОДОЗБОРУ ОЗЕРА МИЛЯЦЬКЕ (ВОЛИНСЬКЕ ПОЛІССЯ) ЗА ДАНИМИ ДЗЗ.....	187
Качковська К. А., Демчик С. П. ІНТЕГРАЛЬНІ ЛИШКИ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ ДО ОБЧИСЛЕННЯ ІНТЕГРАЛІВ.....	189
Коклюк Ю. С., Ойцось Л. В. ТЮЛЬПАН ЯК ОДИН ІЗ ВИДІВ ВЕСНЯНИХ ЕФЕМЕРОЇДІВ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ ОЗЕЛЕНЕННЯ.....	191
Луковець В. А., Демчик С. П. ДЕЯКІ ЗАСТОСУВАННЯ РЯДІВ ФУР'Є.....	191
Мельничук Н. Я., Толочик І. Л. ОСОБЛИВОСТІ ХАРЧУВАННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	193
Миронюк Н. Б., Шевчук О. А. ВПЛИВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН РІЧКОВОЇ СИСТЕМИ БОРКОВА.....	196
Нестерчук М. О. ПОЛІТИКА ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДЕРЕВООБРОБНОЇ ГАЛУЗІ.....	199
Попач О. С., Демчик С. П. ЗАСТОСУВАННЯ АНАЛІТИЧНИХ ФУНКЦІЙ В ПРИКЛАДНИХ ЗАДАЧАХ.....	200
Попач Я. Г., Середюк С. В., Демчик С. П. ПРО ВАЖЛИВІСТЬ КУРСУ «ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА» І ЙОГО ВИКЛАДАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ СОЦІОЛОГІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	201
Войтович В. І., Омельчук Л.Л. РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ДОДАТКУ "ІНФОРМАТИЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ".....	204
Луцюк О. П. Сучасні підходи забезпечення інформаційної безпеки бездротових мереж.....	205
Назарук М. В. Моделювання системи професійного спрямування особи.....	206
Остапчук У. В., Павлова Н. С. ОГЛЯД ІНТЕРНЕТ-СЕРВІСІВ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ДИДАКТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ.....	207
Прокопчук Т. Г., Войтович І.С. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ В ІНТЕРНЕТІ.....	209
Биков О. В., Северова О. В. ПОНЯТТЯ МІФУ В ІСТОРИЧНІЙ НАРАЦІЇ.....	211
Грішко І. В., Ворон О.П. СТАНОВЛЕННЯ АБСОЛЮТИЗМУ У ФРАНЦІЇ.....	213
Ланюш О. В., Півоварчук В.М. ЗАСОБИ І НАСЛІДКИ РАДЯНИЗАЦІЇ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ: ПОЛЬСЬКИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ.....	215
Онищук Д. І., Слесаренко А. В. ІСТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ГРОШОВОГО ОБІГУ АНТИЧНИХ МІСТ-ДЕРЖАВ ПІВНІЧНОГО ПРИЧОРНОМОР'Я.....	217
Ососкало Г. Ю., Северова О.В. КАТАЛОНСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ: ЗАГРОЗА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ ІСПАНІЇ.....	218
Панчук Т., Ворон О.П. ІДЕЙНА ОСНОВА ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕФОРМАЦІЇ.....	220
Портюх Т. Л., Ворон О. П. УЧАСТЬ АНГЛІЙСЬКОГО КОРОЛЯ РІЧАРДА І ЛЕВОВЕ СЕРЦЕ В ІІІ ХРЕСТОВОМУ ПОХОДІ.....	221
Рогожина К. О., Добровичська В. А. УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ В ОБЛАШТУВАННІ ГЕТЬМАНСЬКИХ ПРИВАТНИХ САДИБ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХVІІ–ХVІІІ ст.....	223
Старжець В. І., Давидюк Р. П. ВИДАВНИЧО-ПРОПАГАНДИСТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ОУН СЕРЕД МОЛОДІ (1944-1953 РР.).....	225

Сусяк А. М., Слесаренко А. В. ТРАКТАТ МАРКА ПОРЦІЯ КАТОНА СТАРШОГО «ПРО ЗЕМЛЕРОБСТВО» («DE AGRI CULTURA»): ДИДАКТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «КЛАСИЧНЕ РАБСТВО В ІТАЛІЇ».....	227
Черевко І. А., Ворон О. П. СТВОРЕННЯ АНГЛІКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.....	229
Артемова Ю. І., Совтис Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ЗЕМЛЯ» В РОМАНАХ У. САМЧУКА «МАРІЯ» І «НА ТВЕРДІЙ ЗЕМЛІ».....	232
Yerzhykevych O. Y. EFFECTIVENESS OF USAGE PROCESS APPROACH TO TEACHING WRITING IN SECONDARY SCHOOL.....	233
Матяшук М. М., Шульжук Н. В. ТЕХНІЧНЕ ОФОРМЛЕННЯ ЯК ПРЕЗЕНТАЦІЯ ПСИХОЛОГІЗМУ У РОМАНІ О. ТУРЯНСЬКОГО «ПОЗА МЕЖАМИ БОЛЮ» .....	235
Мудрик І. Г., Богачик М. С. THE EFFECTIVENESS OF VOCABULARY LEARNING STRATEGIES IN PRIMARY SCHOOL.....	236
Недбайло І. В. Богачик М. С. THE EFFECTIVENESS OF SCANNING AND SKIMMING IN SECONDARY SCHOOL.....	238
Ткачук М. М. СПЕЦИФІКА СИНТАКСИЧНОЇ БУДОВИ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНОГО ДИСКУРСУ АКАДЕМІКА ШУЛЬЖУКА.....	239
Боюка Н. А., Присяжнюк І. М. РОЗРОБКА МЕТОДИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ З КУРСУ АНАЛІТИЧНОЇ ГЕОМЕТРІЇ В РАМКАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	242
Вальд Б., Виткалов С. В. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЧОЇ СФЕРИ РІВНЕНЩИНИ.....	243
Галушко Я. А. БАРВИСТИЙ ДИВОСВІТ КАЗКОВИХ ОБРАЗІВ МАРІЇ ПРИЙМАЧЕНКО.....	244
Гармадій О. С., Тюска В. Б. СУЧАСНА МУЗЕЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	246
Демків А. Р., Якимчук С. Н. ФОЛЬКЛОР ЯК ДОМІНАНТА ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКОГО КОМПОЗИТОРА МИКОЛИ КОЛЕССИ У КОНТЕКСТІ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	249
Король О. П., Костюк Л. К. МИКОЛА ЛЕОНТОВИЧ – ТВОРЕЦЬ ВСЕСВІТНЬО ВІДОМОЇ ПІСНІ «ЩЕДРИК»: РЕАЛІЇ ТА ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	250
Кухарська Я. А., Виткалов В.Г. ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ СФЕРИ ДОЗВІЛЛЯ У КОЛЕДЖІ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ.....	252
Лось М., Кучина Н.І. МОЛОДІЖНЕ ДОЗВІЛЛЯ: ДО ІСТОРІОГРАФІЇ ПИТАННЯ.....	253
Ляшенко М.В., Тюска В.Б. КВЕСТ КІМНАТИ ЯК НОВИЙ ВИД РОЗВАГ.....	254
Панасюк А. С., Шеретюк Р. М. ДО ПИТАННЯ ІДЕЙНИХ ЗАСАД МИСТЕЦТВА ПОСТМОДЕРНІЗМУ.....	255
Перетяцько І. С. Шеретюк Р. М. ТВОРЧИСТЬ АНТОНІО ГАУДІ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА.....	256
Прокопчук В. І. ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ МУЗИЧНОГО КРАСЗНАВСТВА В УКРАЇНІ.....	258
Симонович І. О., Костюк Л. К. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	259
Угрин С. Й., Тюска В. Б. ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ ПРОЦЕСИ СТАРОСАМБІРЩИНИ У ХХ ст.....	260
Усик О. С., Костюк Л. К. НАРОДНИЙ ОДЯГ У СИСТЕМІ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.....	262
Целінська Г. С., Костюк Л. К. ХУДОЖНЬО-СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОГО АВАНГАРДУ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	263
Шкарадюк О., Кучина Н.І. ГРА ЯК ФЕНОМЕН КУЛЬТУРИ: ДО ІСТОРІОГРАФІЇ ПИТАННЯ.....	265
Яремчук Д.Г., Шеретюк Р. М. КОНЦЕПТ «ВРАЖЕННЯ» ТА ЙОГО РОЛЬ В МИСТЕЦТВІ ІМПРЕСІОНІЗМУ.....	266